

CHRZEST DUCHEM ŚWIĘTYM.

Jednym z tematów biblijnych najbardziej zagmatwanych i niezrozumiałych w umysłach ludzi jest chrzest Duchem Świętym. Dużą część zamieszania rozwiązuje właściwa definicja biblijna – czym właściwie jest chrzest Duchem Świętym? Kiedy to zrozumiemy, wiele innych zagadnień stanie się jasnych, jak na przykład:

1. Kiedy ktoś zostaje ochrzczony Duchem?
2. Skąd ktoś może wiedzieć, czy został ochrzczony Duchem, czy nie?
3. Czy mówienie językami jest oznaką, że ktoś został ochrzczony Duchem?
4. Co wydarzyło się w domu Korneliusza w Dziejach Apostolskich 10?
5. Czy chrzest „w” lub „w” Duchu jest tym samym, co chrzest „dla” lub „z” Ducha?
6. Czy Jezus mówił o chrzcie Duchem Świętym, gdy mówił Apostołom: „otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was” (Dz 1,8)?
7. Jeśli istnieje chrzest Duchem Świętym i chrzest w wodzie, czy możemy powiedzieć, że jest „tylko jeden chrzest”?

Chrzest Duchem Świętym został dokonany wyłącznie przez Jezusa.

Mateusza 3:11 „Ja was chrzczę wodą ku nawróceniu, ale Ten, który za mną idzie, jest mocniejszy ode mnie i nie jestem godzien nosić sandałów. On was będzie chrzcić Duchem Świętym i ogniem.

Marka 1:8 „Ja was ochrzciłem wodą, ale On was ochrzci Duchem Świętym”.

Łk 3,16 Jan odpowiedział, mówiąc do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą, ale przychodzi mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka od sandałów. On was będzie chrzcić Duchem Świętym i ogniem.

Jana 1:33 „Nie znałem go, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: «Na kogo ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego na nim, to jest Ten, który chrzci Duchem Świętym»”.

Uwaga: nie było to coś dokonanego przez ludzi ani przez Ducha Świętego, ale przez Jezusa.

1. Jan (który się zanurzył) głosi swoim słuchaczom, aby odpokutowali za swoje grzechy i zostali zbawieni.

2. Informuje ich, że nadchodzi ktoś większy od niego; dlatego czas na podjęcie decyzji o pokucie był ograniczony.
3. Jan nie mówi o datach ani chronologii (ani o kolejności, ani o tym, kiedy to nastąpi); ale tylko o wielkości Jezusa.
4. Jego autorytet będzie widoczny w tym, że mógł chrzcić Duchem Świętym i ogniem.
 - A. Jezus ma władzę nad tymi dwoma.
 - B. Nie żeby to było to samo.
5. Chrzest Duchem Świętym nie wymagał użycia ognia.
 - A. „Języki ognia”, które spoczęły na apostołach w Dz 2, nie były zanurzeniem w ogniu.
 - B. Te dwa chrzty mają dwa różne cele.
6. Chrzest ogniem.
 - A. Mateusza 3:12; „W jego ręku jest jego wiejak, On dokładnie oczyści swoje klepisko i zbierze swoją pszenicę do stodoły, a plewy spali w ogniu nieugaszonym”.
 - I. Jan wiedział, że wśród jego słuchaczy były dwie grupy ludzi: ci, którzy przyjmą jego przesłanie (pszenica) i ci, którzy je odrzucą (plewy).
 - II. Ci, którzy przyjmą to i odpokutują, otrzymają błogosławieństwo chrztu Duchem.
 - III. Ci, którzy go odrzucą, otrzymają karę w postaci chrztu ogniem.
 - (a) To samo przydarzyło się tym słuchaczom w roku 70 naszej ery, kiedy Rzymianie zniszczyli Jerozolimę.
 - (b) Wydarzenie to nie jest wspomniane w ewangelii Jana, prawdopodobnie dlatego, że Jan został napisany po roku 70 n.e
 - IV. Malachiasz 4:1-6 jest paralełą do Mateusza 3:10-12.

Dzieje Apostolskie 2:33; „Dlatego wywyższony na prawicę Boga i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, wylał to, co wy teraz widzicie i słyszycie”.

Nikt (ani ludzie, ani Duch) nie będzie chrzcił Duchem. Tylko Jezus by to zrobił. Ludzie chrzczą w wodzie, a Duch daje dary i moc, aby móc, ale nie chrzci Duchem. Kiedy czytamy w Biblii o działaniu człowieka lub działaniu Ducha, możemy wiedzieć, że coś takiego nie odnosi się do chrztu Duchem Świętym.

Chrzest Duchem Świętym był czymś dokonany Duchem, a nie Duchem.

Mateusza 3:11 Jezus... „chrzci Duchem (lub w) Duchu”.

Biblia nie mówi o chrzcie „przez” Ducha, ale o chrzcie „przez” Ducha.

1. To nie było coś, co robił Duch (napętnianie, pieczętowanie, dawanie mocy, dawanie darów), ale coś, co Jezus robił za pomocą Ducha.
2. Nie jest to dar mówienia językami (to coś, czego dokonał Duch Święty, a nie Jezus (1 Koryntian 12:11)).
3. Po prostu nie było to coś, co robił Duch, ale coś, co działo się z Duchem.

Chrzest Duchem Świętym miał miejsce w dniu Pięćdziesiątnicy, a nie wcześniej.

Mateusza 3:11 - Jeszcze nie było, gdy Jezus był ochrzczony przez Jana.

Jana 7:39 11 i 12:16, 23 – Stanie się to dopiero po uwielbieniu Jezusa (po jego zmartwychwstaniu).

Dzieje Apostolskie 1:4-5 – Tutaj, w godzinie wniebowstąpienia Jezusa, nie otrzymali jeszcze obietnicy od Ojca (w. 4), którą był chrzest Duchem Świętym (w. 5).

Dzieje Apostolskie 2:16-17 – W dniu Pięćdziesiątnicy w swoim kazaniu Piotr utożsamia wydarzenia tego dnia z wypełnieniem się proroctwa o chrzcie Duchem Świętym, wypowiedzianego przez proroka Joela.

Duch był obecny, działał, poruszał, wzmacniał itp. od stworzenia świata, ale nic, co On zrobił lub co zostało z Nim zrobione przed dniem Pięćdziesiątnicy, nie jest nazywane „chrztem Duchem”.

Przed Pięćdziesiątnicą ludzie byli pełni Ducha i otrzymali moc od Ducha, ale nic z tego nie było nazywane „chrztem Duchem”.

Dlatego nie jest...

1. moc czynienia cudów (wielu czyniło cuda przed Zesłaniem Ducha Świętego).

1. dar natchnienia (wielu zostało natchnionych przed Zesłaniem Ducha Świętego).

3. być pełnym Ducha (wielu było przed Pięćdziesiątnicą).

A. Jana (Łk 1,15).

B. Izabela (Łk 1,41).

C. Zachariasza (Łk 1,67).

4. przyodziać się w Ducha, tak jak ludzie w Starym Testamencie (przed Zesłaniem Ducha Świętego) byli przyobleczeni w Ducha (zob. Sędziów 6:34; 1 Kronik 12:18; 2 Kronik 24:20).

Chrzest Duchem Świętym nazywany jest „obietnicą Ojca”

Jezus mówił już o obietnicy Ojca danej swoim uczniom. Ojciec obiecał zesać Ducha w imieniu Jezusa, gdy Jezus powróci do nieba.

1. Jan 14:16,17,26 „A Ja prosić będę Ojca, a On da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki: „Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i zna Go; ale wy Go znacie, bo On mieszka z wami i będzie w was. ... „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

2. Jana 15:26 „A gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie.

3. Jan 16:7 „Jednakże powiadam wam prawdę. Pożyteczne jest dla was moje odejście, bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, lecz jeśli odejdę, pošlę Go do was.

4. Dzieje Apostolskie 1:4,5 „A zgromadziwszy się z nimi, nakazał im, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz czekali na Obietnicę Ojca, „którą” – powiedział – „słyszeliście ode Mnie; bo Jan prawdziwie chrzcił wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym.

W dniu Pięćdziesiątnicy Jezus wylał Ducha na wszelkie ciało. Wydarzenie to było tym, co Joel (i Izajasz) przepowiedzieli wieki wcześniej:

1. Izajasz 32:15 Aż Duch z wysokości wyleje się na nas i pustynia stanie się polem urodzajnym, a pole urodzajne będzie policzone jako las.

2. Izajasza 44:3 Bo spragnionego wyleję wodę i zaleję po suchej ziemi; Wyleję Mojego Ducha na wasze potomstwo.
3. Joela 2:28 (Dzieje Apostolskie 2:17) „I stanie się potem, że wyleję Ducha mojego na wszelkie ciało.

W dniu Pięćdziesiątnicy Ojciec spełnił swoją obietnicę i Jezus wylał Ducha Świętego - Dzieje Apostolskie 2:33 „Dlatego wywyższony na prawicę Boga i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, wylał tego Ducha które teraz widzicie i słyszycie”.

Uwaga: Chrzest Duchem Świętym był zawsze obietnicą, a nie nakazem.

Definicja „chrztu duchem świętym”

Chrzest Duchem Świętym jest tym, czego Jezus dokonał wraz z Duchem w dniu Pięćdziesiątnicy, wypełniając obietnicę Ojca – Jezus wylał Ducha na wszelkie ciało. Od tego czasu Duch stał się dostępny dla wszystkich zbawionych ludzi, niezależnie od rasy (Żydzi czy poganie) czy roli w rządzie Bożym (kapłan, prorok itp.).

Oznacza to, że Duch został udostępniony całej ludzkości. Korzyści otrzymują ci, którzy stają się chrześcijanami.

Chrzest Duchem miał miejsce raz w historii. On, Duch, został wylany raz na zawsze.

1. W ten sam sposób, w jaki Jezus umarł raz na zawsze, tak i Duch został wylany raz na zawsze. Te dwa wydarzenia historyczne nigdy nie muszą się powtarzać.
2. Nawet Dzieje Apostolskie 10:45 odzwierciedlają tę prawdę. W domu Korneliusza Duch Święty zstąpił na pogan, którzy usłyszeli ewangelię. Zaczęli rozmawiać w różnych językach. To wydarzenie przekonało Żydów, że Duch Święty został wylany zarówno na pogan, jak i na Żydów.
3. Ale kiedy został wylany na pogan? Było to w dzień Pięćdziesiąticy. Świadczy o tym czas dokonany czasownika w Dziejach Apostolskich. Wskazuje na czynność dokonaną w przeszłości, której skutki trwają w teraźniejszości. Kiedy został wylany, Duch Święty zaczął dokonywać swoich dzieł, lecz nic, co On czyni, nie nazywa się „chrztem”.
4. Chrzest Duchem Świętym jest tym, czego Jezus dokonał za pomocą Ducha w dniu Pięćdziesiątnicy. Skutek chrztu Duchem Świętym jest taki sam, jak śmierć Chrystusa. Chociaż umarł za wszystkich, tylko ci, którzy uwierzą (oddadzą się Chrystusowi), odpokutują i zostaną ochrzczeni w wodzie, otrzymają dobrodziejstwo. Chociaż zostanie wylany na wszelkie ciało, tylko ci, którzy uwierzą, odpokutują i zostaną ochrzczeni w wodzie, otrzymają dobrodziejstwo.
5. Kiedy został wylany, Duch zaczął wykonywać swoje dzieła, ale nic, co zrobił lub robi, nie jest określane jako chrzest Duchem. Chrzest, którego Jezus udzielił, odbył się w Duchu Świętym w dniu Pięćdziesiąticy.
6. W praktyce skutek chrztu Duchem jest taki sam, jak śmierć Chrystusa. Chociaż umarł za wszystkich ludzi w każdym wieku, dobrodziejstwo otrzymają tylko ci, którzy uwierzą, odpokutują i zostaną ochrzczeni w wodzie. Chociaż Duch został wylany na całą ludzkość, tylko ci, którzy uwierzą, pokutują i zostaną ochrzczeni w wodzie, otrzymają dobrodziejstwo.

Wszyscy ludzie w każdym wieku zostali ochrzczeni Duchem potencjalnie, a wszyscy zbawieni w Chrystusie wszystkich wieków są skutecznie ochrzczeni w Duchu.

Taka była obietnica Ojca (Dzieje Apostolskie 1:4,5). Jezus otrzymał obietnicę Ojca (Dz 2,33). Piotr w Dziejach Apostolskich 2:39 wyjaśnił, że obietnica była przeznaczona „dla was, innych” – Żydów obecnych w dniu Pięćdziesiątnicy, „dla waszych dzieci” – Żydów przyszłych pokoleń i „dla wszystkich, którzy są daleko” – pogan (Patrz Efezjan 2:13), bo ilu powoła Pan, Bóg nasz, – wszystkich chrześcijan wszystkich wieków.

Dzisiaj, jeśli jesteś w Chrystusie, zostałeś skutecznie ochrzczoney w Duchu.

Ale kiedy? W dniu Pięćdziesiątnicy. Ale jak? W ten sam sposób Jezus umarł za ciebie 2000 lat temu. Otrzymałeś dobrodziejstwo śmierci Chrystusa, kiedy zostałeś chrześcijaninem. Duch został wylany na wszelkie ciało 2000 lat temu. Otrzymałeś dobrodziejstwo tego wylania, kiedy zostałeś chrześcijaninem.

Chrzest Duchem nie oznacza „otrzymania cudownej mocy od Ducha”.

Łukasza 24:49 „Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca, ale pozostaniecie w mieście Jerozolimie, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości”. nie mówi, że obietnica Ojca jest tym samym, co „otrzymanie mocy”. Powiedział, że tak będzie w obu przypadkach, więc powinni pozostać w Jerozolimie. Duch dał moc przed Pięćdziesiątnicą, ale chrzest Duchem nie nastąpił przed Pięćdziesiątnicą.

Jezus dał Ducha, a Duch dał moc, ale chrzest jest tym, czego dokonał Jezus, a nie tym, czego dokonał Duch.

Nie wszyscy chrześcijanie czynili cuda, ale wszyscy chrześcijanie otrzymali Ducha.

Ponieważ chrzest Duchem Świętym jest wydarzeniem wyjątkowym w historii, nie ma sensu mówić o „przyjęciu chrztu w Duchu Świętym”. Biblia nigdy nie używa tego typu sformułowań. Jak możesz odbierać przeszłe wydarzenie historyczne? Możemy otrzymać Ducha lub możemy otrzymać dar Ducha, ale nie możemy otrzymać „chrztu Duchem”.

Musimy rozróżnić pomiędzy „chrztem duchem”, który był dziełem Jezusa, a nadaniem mocy, które jest dziełem Ducha.

Jest to najczęstszy błąd popełniany przez wielu ludzi – mylenie tego, co Jezus zrobił z Duchem (ochrzczoney lub wylany) z tym, co Duch zrobił, gdy został wylany lub udostępniony.

Na przykład Duch dał ludziom cudowną moc mówienia w innych językach i uzdrawiania chorych.

Pieczętuje wierzących w Chrystusa, mieszka w odkupionych, inspiruje apostołów i proroków, pociesza i prowadzi itp., ale nic z tego nie nazywa się „chrztem”.

Chrzest jest tym, czego Jezus dokonał za pomocą Ducha w dniu Pięćdziesiątnicy – wylał Go na wszelkie ciało.

W Biblii, kiedy Duch zstąpił na kogoś, zstąpił na kogoś lub na kogoś spadł, osoba ta otrzymywała boską moc

1. Zstąpił na Jezusa i czynił cuda
Mateusza 3:16
Łukasza 3:22
 Łukasza 4:18
 Marka 1:10
 Jana 1:32
2. Łukasza 2:25-27 – Symeon prorokował
3. Łk 1,35 – Maria poczęła Jezusa
4. Dzieje Apostolskie 1:8 – apostołowie otrzymali moc
5. Dzieje Apostolskie 2:3, 4 – Mówili językami
6. Dzieje Apostolskie 8:16 – Dokonywali znaków
7. Dzieje Apostolskie 10:44, 45 – Mówili językami
8. Dzieje Apostolskie 19:6 – Mówili językami i prorokowali

Uwaga: W Dziejach Apostolskich 8 apostołami byli ludzie specjalnie wybrani, aby być świadkami zmartwychwstania Jezusa. Mieli kwalifikacje: Łk 24:48; Dzieje Apostolskie 1:8; 1 Jana 1:1-2 i referencje: 2 Koryntian 12:12; 1 Koryntian 9:1; Dzieje Apostolskie 1:21,22; Dzieje Apostolskie 8:18. Oni i tylko oni mieli moc sprowadzić Ducha na kogoś przez nałożenie rąk (i w ten sposób dać moc).

Porównaj chrzest duchem z chrztem w wodzie, aby zobaczyć, który z nich jest „jednym chrztem” z Efezjan 4:5.

Chrzest w wodzie (w imię Jezusa)

Zrobione przez mężczyzn

Mateusza 28:1

Dzieje Apostolskie 8:38

1 Koryntian 1:14-16

Koniec z wodą

Dzieje Apostolskie 8:38-39

Dzieje Apostolskie 10:47

Zdarzyło się wiele razy (przy każdej konwersji)

To przykazanie, a nie obietnica

Dzieje Apostolskie 2:38

Dzieje Apostolskie 22:16

Definicja: Chrzest chrześcijański to zanurzenie w wodzie w imieniu Jezusa (z upoważnienia Jezusa) w celu odpuszczenia grzechów. Zawsze poprzedza ją wiara i pokuta.

Niektóre nauki:

- Chrzest w wodzie jest konieczny (Marek 16:16; Dzieje 2:38; 22:16)
- Chrzest jest dozwolony tylko dla osoby wierzącej (Dzieje Apostolskie 8:37-38)
- Chrzest symbolizuje pogrzeb (Rzymian 6:3-6). To przez zanurzenie.
- Przez chrzest wchodzimy w Chrystusa (Galacjan 3:26, 27)

W Liście do Efezjan 4:5 czytamy, że jest „tylko jeden chrzest”. Ten chrzest jest chrztem w wodzie, ponieważ chrzest w Duchu już się odbył i nie trzeba go powtarzać. Jednakże chrzest w wodzie w imię Jezusa jest nadal dokonywany za każdym razem, gdy ktoś zostaje chrześcijaninem.

Niektórzy mówią, że „chrzest w Duchu Świętym” był obiecany tylko apostołom.

„Chrzest Duchem” w przypadku tych ludzi ma miejsce wtedy, gdy ktoś otrzymuje moc od Ducha w postaci inspiracji, objawień, cudów itp. Istnieją jednak problemy z tą koncepcją.

Po pierwsze, w Biblii nie ma wyrażenia „chrzest Duchem Świętym”. Wszystkie tłumaczenia zawierają słowa „chrzest Duchem” lub „chrzest Duchem”. To nie jest chrzest, którego dokonuje Duch, ale raczej chrzest, podczas którego używany jest Duch. W obietnicach Starego Testamentu wylany zostanie Duch, co będzie widoczne w cudownych darach, których Duch będzie udzielał. Należy pamiętać o tym, co zostało wylane – nie były to dary, ale raczej Duch. Obietnicą był Duch, a nie dary, które Duch będzie rozdzyłał po wylaniu. Cuda i dary działały się już na długo przed tym chrztem, ale to, co było obiecane, miało miejsce dopiero tego dnia, a nie wcześniej. Aż do tego dnia Duch nigdy nie był wylany na wszystkich ludzi, ale od tego dnia wszyscy mogą otrzymać Ducha. Słowa Jezusa z Dziejów Apostolskich 1,4-5 pokazują, że obietnica Ojca i chrzest Duchem Świętym były tym samym. Kiedy apostołowie otrzymali Ducha w Dziejach Apostolskich 2, Piotr powiedział w wersecie 16, że prorocтво Joela (obietnica Ojca) wypełniało się. Zgadza się to ze słowami Jezusa z 1:4,5. W 2,33 Piotr zgadza się z Janem 7,39 i wyraźnie mówi, że obietnicą było wylanie Ducha Świętego. Kiedy Piotr mówi: „to, co widzicie i słyszycie”, posługuje się przejawami Ducha, aby zilustrować, że Duch rzeczywiście został wylany. Jezus wylał Ducha zgodnie z obietnicą zawartą w Starym Testamencie.

Niektórzy z tych, którzy twierdzą, że obietnica chrztu Duchem została złożona tylko apostołom, potwierdzają, że we fragmentach, w których Jezus o tym mówi, byli obecni tylko apostołowie (np. Dzieje Apostolskie 1:4-5). Kiedy jednak Jezus rozmawiał z apostołami, niekoniecznie ograniczało to obietnicę. Właściwie, kiedy przyjrzymy się wszystkim fragmentom, które mówią o tym chrzcie, zobaczymy, że tak nie było. Kiedy Jan Chrzciciel przemawiał, nie mówił tylko do apostołów, ale do rzeszy Żydów, którzy szli, aby przyjąć od niego chrzest (Ewangelia Mateusza 3:1-12 i Łukasza 3:15, 16). Kiedy apostoł Jan mówił o obietnicy (że jest to chrzest Duchem) w Jana 7:39, nie ograniczało się to tylko do apostołów. Obietnica Dziejów Apostolskich nie ogranicza się tylko do niektórych, ale jest obietnicą dla wszystkich zbawionych. Jednym z powodów, dla których niektórzy uważają, że był on ograniczony, jest to, że nie rozumieją, że chrzest Duchem Świętym nie jest rozdawaniem darów (np. języków) ani czymś cudownym.

A co ze sprawą Korneliusza? (Dzieje Apostolskie 10-11)

W Dziejach Apostolskich 10:44-45 Piotr został powołany do głoszenia poganom. Kiedy głosił, Duch zstąpił na pogan i zaczęli mówić językami. Czy to oznacza, że poganie otrzymali Ducha, zanim stali się chrześcijanami? Zupełnie nie. Z pewnością Duch działał w niektórych ludziach już przed 2. rozdziałem Dziejów Apostolskich. Przykładem jest Saul w Starym Testamencie. W 1 Samuela 10:10 Duch Pański opętał Saula i prorokował (zobacz także 1 Samuela 11:6). W 1 Samuela 16:14 jest powiedziane, że Duch Pański został usunięty, ale w 1 Samuela 19:23 Duch ponownie zstąpił na Saula i prorokował. Duch może zejść na kogoś, sprawić, że będzie prorokował (lub zrobił coś innego), a następnie się usunie. Ktoś, kto znajduje się pod wpływem Ducha, nawet do tego stopnia, że prorokuje, niekoniecznie oznacza, że Duch mieszka w tej osobie, jak było to obiecane w Starym Testamencie.

O obietnicy Ducha dowiadujemy się z Dziejów Apostolskich poprzez przepowiadanie Piotra w rozdziale 2. Kiedy ktoś zostaje powołany przez Boga przez ewangelię i zostaje chrześcijaninem, otrzymuje dar Ducha. Jest to możliwe, ponieważ Duch został wylany na wszelkie ciało. W Dziejach Apostolskich 10 Bóg chciał pokazać, że dotyczy to także pogan, jak to później głośzono: „On nie czyni żadnej różnicy”. Duch zstąpił na nich, zanim zostali chrześcijanami, pokazując, że Bóg przyjął pogan, a także Żydów, którzy wierzyli w Jezusa jako Chrystusa. Kiedy Piotr i inni to zobaczyli, rozpoznali, że kiedy Duch został wylany, już w Dziejach Apostolskich 2 (czasownik jest w czasie dokonanym), został on wylany także na pogan. Następnie bez wahania poganie przyjęli chrzest bez obrzezania i zgodnie z obietnicą otrzymali Ducha Świętego.